

ZURETZAKO DA AMA

“ Ni Shadia naiz eta ez nago nire jaioterrian, nik nahiko nukeen bezalaxe. Nire amak gauza gaiztoa egin zuela esaten dit beti, eta ez garela inoiz Indiara bueltatuko, inoiz ez! Inoiz ez dit esan nahi izan zer egin zuen, baina bai azpimarratzen dit ez egiteko berak egin zuena. Ez dut ulertzen, beti jakin nahi izan dut zergatik duela 6 urtetik gaurdaino urtero herrialdez aldatzen garen.

2010eko martxoaren 5a

Gaur Groenlandian aurkitzen naiz. Orain dela hilabete bat iritsi ginen. Hemen, inoiz ikusiak ez nituen gauzak ikusi ditut. Hezurak izozterainoko hotza, eta ni baino azkarrago igeri egiten duten animalia bitxiak. Nire amatxik esaten du “pinguino” izeneko animaliak direla, ez dakit ba sinistu ala ez, “pinguino” izen bitxia baita hauek bezalako animalia batzuentzat. Hemen, pinguino bat egin dut lagun, Markos izena jarri diot! Amatxiri asko gustatu zaio izena. Uste dut Markos Ankoren laguna dela. Anko orain nagoen herrialdeko txakur bat da, Pintto bezalakoa, txuria eta beltza. Oso lagunkoa da denekin, niretzat hartu nahiko nuke, baina amatxik ez ditu animaliak gustuko.

2011ko abuztuaren 21a

Irlandan nago. Edo hala esaten dit amatxok, berari egin beharko kasu. Hemen lagun asko egin ditut eskolan. Laster joan egin behar dugu beste leku batera, hala ere. Nire laguna ni baino txikiagoa da eta Jackie izena du. Asko gustatzen zaio mozorrotzea eta bere aita janzten den bezala janztea. Bere aitak zaldi handia du eta Irlandako Erdi Aroko ikuskizun batean egiten du lan bere zaldiarekin batera. Nire lagunaren aitak agindu dit Popiren gainean ibiltzen utziko didala beste leku batera joan baino lehen. Popi zaldiaren izena da, egia esan, ez dakit, baina animaliei nik asmatutako izenak jartzea gustatzen zait.

2013ko uztailaren 16a

Egia esan, ez dakit zein herrialdetan aurkitzen naizen. Gaztelu baten ondoko etxe txiki batean gaude. Hau ez da etxe bat, etxe bat baino txabola bat dela gehiago esango nuke. Gaztelua “Lloret” izenekoa da eta barruan Erdi Aroko gauza piloak ikusi ditugu. Nire amak opari egin dit hara joatea gaur nire urtebetetzea delako. Barruan gurdi polita ikusi dugu, Popirekin gogoratu naiz, Indira lagunarekin, bere aitarekin... asko botatzen dut faltan Irlanda. Gaztelu honek itsasertzean egoteko zortea du, niri itsasertza asko gustatzen baitzait. Han itsasontzi batetik kaiotegi arrain txikiak ematea gustuko dut. Antxetei arraintxoak asko gustatzen zaizkie, niri beraiei janaria ematea bezain beste.

2015ko martxoaren 12a

Burman gaude. Hau Indiaren ondoan dagoen herri bat da. Nire amak zerbaitegatik ekarri nau hona. Nire amak esaten du, edozein momentu izan daitekeela nirekin eta munduan pasatzen duen azkena. Hala ere, oraindik ez dut ulertzen zergatik ez didan orain artean egindakoaz deus ere ez azaldu nahi izan. Hemen nagoela jakin dut zergatik etorri garen honat: inoiz ikusi dudak ostadarrik ederrena ikusteko. Hainbat kolore dauzka Erromako zubiak, ederra da. Katu ugari ikus daitezke lurralde honetan. Nire amak beti esan izan dit nire izaeran katu baten antza daukadala: bizkorra eta maitagarria. Hemen katu polit eta ederrak ezagutu ditut. Inoiz egon naizen lekurik politena da. Eta pozten naiz urte hauek guztiak nire bizitzako pertsonarik garrantzitsuenarekin igaro izanaz. “

Burmanen, Shadiaren ama atxilotu dute, alabak inoiz jakin ez zuen gauza harengatik eraman dute preso. Umezurztegi batera eraman dute Shadia, nahiz eta haur bat ez izan. Umezurztegian, denbora luzea du amarengan pentsatzeko, eta munduan eta bere bizitzan zehar gehien maite izan duen pertsonarekin batera ikusi eta ezagutu dituen gauza eta oroitzapenak marrazki batean islatu ditu. Amarentzako oparia da. “Marrazki hau zuretzako da ama” izan ziren amari esan zizkion azken hitzak. Izan ere, poliziak ama herrialde urrun batera eraman baino lehen, amak bere begiradarik sakonengarekin margolana ferekatu zuen.